

A PSZÁF álláspontja az egységes Európai Unió pénzügyi felügyeleti hatóság felállításával kapcsolatban

Bevezetés

A magyar miniszterelnök, Gyurcsány Ferenc 2008. február 21-én José Manuel Barroso úr részére írt levelében javaslatot tett egy egységes EU szintű pénzügyi felügyeleti hatóság létrehozására. A jelenlegi pénzügyi piaci válság megerősítette a javaslatban foglaltak fontosságát és időszerűségét.

A levél kitért arra is, hogy egy EU szintű pénzügyi felügyeleti hatóság létrehozásakor számos problémát kell megoldani, ugyanakkor hosszabb távon egy EU szintű felügyeleti hatóság hatékonyabb választ tud adni a jelenlegi bonyolult piaci struktúrára. Mivel a globális pénzügyi válság kezelése kapcsán ismét felvetődött a felügyeleti keretrendszer megújításának szükségessége, ezért a PSZÁF kialakította az egységes EU szintű pénzügyi felügyelet felállításával kapcsolatos kérdésekben az álláspontját, melyek az alábbiakban kerülnek, részletes megfogalmazásra.

I. Alapkérdések

1. Az EU szintű pénzügyi felügyeleti hatóság hatásköre fedje le valamennyi jelentős pénzügyi szektort (hitelintézet, tőkepiac, biztosítás, pénztár), de a prudenciális felügyeleti funkciók EU szintre emelése mellett a piacfelügyeleti tevékenység maradjon nemzeti hatáskörben

Egy EU szintű pénzügyi felügyeleti hatóság akkor tud eredményesen működni, ha tevékenysége nem csak a hitelintézetekre, hanem a pénzügyi szervezetek összességére kiterjed, vagyis a hitelintézeteken kívül a befektetési vállalkozásokra, befektetési alapokra, biztosítókra, és a nyugdíjpénztárakra is. A felügyeletnek tehát, összhangban a pénzügyi piacok integráltságával és az egyes intézménytípusok között megvalósuló kockázati transzferekkel, integrált felügyeletként kell működnie. Csak egy integrált felügyelet tudja eredményesen kivédeni a szektorok eltérő szabályozásából és felügyeléséből fakadó arbitrázslehetőségeket, tud egységes, a kockázatokra fókuszáló szemléletet alkalmazni. Ezen túlmenően a pénzügyi szabályozásban és felügyeletben ma már alapvetés, hogy az egyedi (csoporttagra vetített) prudenciális követelmények mellett jóval nagyobb hangsúlyt kell helyezni a csoportszintű, konszolidált pénzügyi helyzet vizsgálatára és a felügyeleti intézkedéseket is ezek alapján kell megtenni. Nem tud hatékonyan működni egy olyan felügyeleti struktúra, amelyben az EU szintű felügyeleti hatóság a felelősségben számos más tagállami felügyeleti hatósággal (tőkepiaci, biztosítási felügyelet) osztozik. Az elmúlt években jól látható folyamat volt, hogy egyre több tagállam felügyeleti rendszere alakult át oly módon, hogy annak csúcán egy valamennyi pénzügyi szektort felügyelő integrált pénzügyi felügyeleti hatóság áll. Így amellett, hogy ez a struktúra mára a legelterjedtebbé vált

az EU-n belül, egyben kialakultak az integrált felügyeleti hatósági működéssel kapcsolatos szakmai tapasztalatok, hatékony szervezeti struktúrák és megoldások, valamint a szakmai ismeretek integrálásának megoldásai, amelyek az EU szintű felügyeleti hatóság létrehozásakor is felhasználhatóak.

Számos tagállamban alkalmazott az a modell is, amelyben szétválasztják egymástól a prudenciális felügyeleti valamint a piacfelügyeleti és fogyasztóvédelmi funkciókat, mivel azok együttes alkalmazása időnként érdekkonfliktusokat eredményez a felügyelet számára. A prudenciális felügyeleti funkciót ellátó szerv ugyanis elsősorban abban érdekelt, hogy a pénzügyi szervezet vagy csoport hosszútávon megfelelő tőkeellátottsággal, tartalékolással és likviditással rendelkezzen, ami adott esetben ellenkezik a piacfelügyeleti hatóság azon érdekeltiségével, hogy az ügyfelek mindenkor megfelelően tájékoztatva legyenek, megtévesztésük vagy hibás kiszolgálásuk esetén az érintett intézmény kártérítést fizessen, akár bizalomvesztést és veszteségeket is elszenvedve. A PSZÁF álláspontja szerint ezt a kettősséget az EU pénzügyi felügyeleti hatóság esetében oly módon kellene fenntartani, hogy az csak a prudenciális felügyeletért lenne felelős, a piacfelügyeleti és fogyasztóvédelmi kérdésekben továbbra is a nemzeti felügyeleti hatóságok lennének illetékesek. Ennek a megosztásnak a legfőbb indoka az, hogy a piacfelügyeleti funkció igényli az adott piaci viszonyok és helyi jogszabályok tökéletes, naprakész ismeretét valamint a pénzügyi szervezetek ügyfeleivel való napi szintű kapcsolattartást. Mindezen funkciók EU szintű fenntartása túlságosan is költséges és bürokratikus lenne, ami nem szolgálná az ügyfelek érdekeit.

A pénzügyi felügyeleti hatóság integrált formában való létrehozásának egy további plusz hozadéka is lenne, az egyes pénzügyi szektorokra vonatkozó szabályozás további egységesedése. A harmadik szintű bizottságok együttműködése már eddig is számos kézzelfogható eredményt hozott ezen a téren, ugyanakkor egy integrált felügyeleti forma napi szinten találkozik a szektorok közötti eltérésekből származó szabályozási és felügyeleti kérdésekkel, így hatékonyabb válaszokat is tud erre adni.

2. A pénzügyi felügyeleti felelősséget nemzeti szintről nemzetközi szintre kell emelni

Az EU jelenlegi felügyeleti struktúrájának egyik legnagyobb problémája, hogy mind a leányvállalati, mind a fiók és a közvetlen formában megvalósuló a határon átnyúló tevékenység problémakörére folyamatosan a home felügyeleti hatóság hatáskörének bővítésével reagál (ld. például a fejlett módszerek engedélyezésének folyamatát vagy a SREP kapcsán kirajzolódott CRD módosítási javaslatokat). Ezzel az eljárással egyrészt rendszeresen konfliktusokat generál a home és host felügyeleti hatóságok között, másrészt gyengíti a felügyeleti rendszer gyors és hatékony reakcióképességét. A home és a host felügyeleti hatóságok között elsősorban abból a tényből adódik a konfliktus, hogy mindketten nemzeti érdekeket képviselnek, hiszen mindegyik felügyeleti hatóságra vonatkozó jogszabályban megtalálható, hogy fő feladata az adott országban elhelyezett betétek védelme. Ezt a felelősséget a host felügyeletek számára egyre nehezebb vállalni, mivel fokozatosan veszítik el hatásköreiket és eszközeiket a home felügyeleti hatóságokkal szemben. A CRD jelenlegi módosítása ráadásul ezt a folyamatot tovább erősítené, újabb konfliktusokat generálva ezzel.

Az egységes EU pénzügyi felügyeleti hatóság létrehozásával ez a konfliktus jelentősen csökkenne, hiszen egyrészt egyértelművé válna a felelősségi rendszer, másrészt az új felügyeleti hatóság egyértelműen EU szintű érdekeket képviselne a nemzeti érdekek helyett.

A jelenlegi felügyeleti struktúrában a home felügyeleti hatóságok felelőssége kissé elmosódott, eszközökkel rendelkeznek, de felelőségük nem tisztázott olyan esetekben, ha például a host felügyeleti hatóság ellenére döntenek úgy, hogy egy bankcsoport fejlett módszert alkalmazhat a tőkekövetelmény számítására és ebből a későbbiekben prudenciális nehézségek adódnak. EU szintű pénzügyi felügyelet esetében egyértelmű lenne, hogy kinél található a felelőség és ki rendelkezik az ennek érvényesítéséhez szükséges eszközökkel. Ráadásul ez a felelőség már nem nemzeti, hanem EU szintű érdekekkel párosulna, ami a tagállamok közötti konfliktusokat csökkentené. A jelenlegi felügyeleti struktúra nem is képes hatékonyan kezelni ezeket a felügyeleti tevékenység során időnként felmerülő konfliktusokat, ugyan a harmadik szintű bizottságok rendelkeznek bizonyos szinten meditatív eljárásokkal, de ezek hatékonysága a döntéshozatal és a jogi kikényszeríthetőség nehézségei miatt nem hasonlítható össze azzal, ami egy EU szintű pénzügyi felügyelet számára rendelkezésre állna. Ennek megfelelően közösségi szintre kerülhetne a pénzügyi intézményekben történő befolyásszerzés engedélyezése vagy annak felülvizsgálata is.

3. Az egységes EU szintű pénzügyi felügyelet hatásköre terjedjen ki mindazon pénzügyi szervezetre és csoportra, amely az EU egynél több tagállamában végez tevékenységet

A pénzügyi piacok struktúráját áttekintve jól látható, hogy valamennyi EU tagállam piacán a globális pénzügyi csoportok a legjelentősebb szereplők, amelyek a piac túlnyomó többségét lefedik és a kizárólag tagállami keretek között működő intézmények piaci részaránya alacsony. Ebből kiindulva a PSZÁF nem tartaná szerencsés megoldásnak, ha ezekből a globális pénzügyi csoportokból kiválasztanák a legnagyobbakat és kizárólag azok tartoznának EU szintű felügyelet alá. Az eltérő szintű és tartalmú felügyelés ugyanis egyben versenykülönbségeket is okoz és ebből a szempontból nagyon káros hatással járna, ha egy EU felügyelet és egy nemzeti felügyelet között szabályozói vagy felügyeleti arbitrázs lehetősége állna fent. A pénzügyi felügyeleti struktúra átalakításának nem lehet az az eredménye, hogy egyes pénzügyi csoportok szigorúbb felügyelet alá tartoznak és ezzel hátrányba kerülnek az ugyanezen piacon tevékenykedő versenytársaikkal szemben.

Mivel adódhatnak olyan esetek is, amikor egy pénzügyi szervezet vagy csoport csak nagyon korlátozott összegben végez határon átnyúló tevékenységet, ezért egy olyan megoldás is elképzelhető, amelyben egy előre rögzített minimumszabály is beépítésre kerül, ami szerint egy minimális nemzetközi tevékenység alatt az intézmény nemzeti felügyelés alatt marad, és csak a minimális mértéket meghaladó nemzetközi tevékenység esetén kerül az EU pénzügyi felügyelet hatáskörébe. Ezeket a minimum szabályokat a határon átnyúló tevékenységből származó eszközök részarányához, illetve a másik tagállam piacán betöltött szerephez viszonyítva tűnik célszerűnek megállapítani.

II. Egyéb kérdésekben képviselt álláspont

1. Az egységes európai felügyelet (European Financial Supervisory Authority) kialakítását előzze meg egy olyan előkészítő elődintézmény létrehozása (Európai Pénzügyi Felügyeleti Intézet - European Financial Supervisory Institute), amely az Európai Monetáris Intézet mint az Európai Központi Bank elődintézménye mintájára állna fel

Az EU szintű pénzügyi felügyeleti hatóság felállítását megelőzően számos technikai részletkérdést kell megoldani, mint például

- a szervezeti struktúra kialakítása,
- belső eljárási rendszerek,
- felügyeleti eszköztár,
- jogorvoslati eljárások (pl. az EFSA határozat ellen hová lehet fordulni jogorvoslatért),
- nemzeti felügyelettel való kapcsolattartási formák,
- személyi és tárgyi feltételek, különös tekintettel az informatikai háttérre,
- javaslat tétel a költségvetés tervezetére.

A feladatok elvégzése szempontjából kézenfekvőnek tűnik, hogy ez egy olyan elődöntésmény keretében kerüljön kidolgozásra, amely a későbbiekben az alapját képezi majd a létrehozandó felügyeleti hatóságnak.

2. Az EU szintű felügyeleti hatóság működését EU-s forrásokból kell biztosítani

Mivel az új hatóság nem nemzeti, hanem EU érdekeket képvisel, ezért célszerűnek tűnik, hogy a működését nem a nemzeti felügyeleti hatóságok befizetéseiből, hanem EU-s forrásokból kell finanszírozni¹. Ennek a finanszírozási háttérnek a megteremtése mellett meg kell vizsgálni azt is, hogy a tagállamok felügyeleti hatóságainak finanszírozása során milyen mértékű bevételcsökkenés valósítható meg. Ez azon tagállamok esetében, amelyeknél a felügyeleti hatóság működését a felügyelt intézményekből származó bevételekből valósítják meg, érdemi költségcsökkenést eredményezne a pénzügyi szervezetekre nézve, amit az ügyfelek felé felszámított költségek csökkentésében is megjeleníthetnek.

3. A piacfelügyeleti funkciók továbbra is nemzeti hatáskörben maradnának, illetve a tagállami felügyeleti hatóságok munkájukkal segítenék az EU szintű pénzügyi felügyeletet

Az EU szintű pénzügyi felügyelet tagállami felügyeletekkel való felelősség és munkamegosztása két vetületben is meg kell jelenjen. Egyrészt a tagállami felügyeletet továbbra is ellátnának piacfelügyeleti szerepkörükből adódóan feladatokat a következő területeken:

- fogyasztóvédelmi kérdések (tisztességtelen piaci magatartás, bejelentések, panaszügyek kezelése, pénzügyi szervezetek ügyfeleinek tájékoztatása, MIFID fogyasztóvédelmi rendelkezései),
- pénzmosás és terrorizmus finanszírozás elleni küzdelem,
- nyilvánosságra hozatali szabályok, transzparens működés,
- bennfentes kereskedelem és tisztességtelen piaci manipuláció,
- különböző értékesítési csatornák megfelelő működése (ügynök, e-kereskedelem, internet bankolás).

Az egységes EU szintű pénzügyi felügyelet hatékony működéséhez azonban a prudenciális felügyelés során is szükség van további együttműködésre. A PSZÁF álláspontja szerint a nemzeti felügyeleti hatóságok a későbbiekben is szerepet kapnának az alábbi kérdésekben:

¹ Az EKB-nál a működés alapjait a jegybankok teremtették meg, ezért alternatív megoldásként elképzelhető, hogy az EU pénzügyi felügyelet működését is a tagállami felügyeletet finanszírozzák vagy a központilag felügyelt intézmények fizessenek felügyeleti díjat.

- a nemzeti felügyeletek az EU szintű felügyeleti hatóság koordinálásával továbbra is végeznének helyszíni ellenőrzéseket, előre egyeztetett ellenőrzési program alapján, és a feltárt tapasztalatokról az EU szintű hatóságot tájékoztatnák,
- az EU szintű pénzügyi felügyelet által hozott döntések helyi szintű végrehajtását a nemzeti felügyeletek ellenőriznék,
- annak megítélésében, hogy a pénzügyi csoport adott tagállamban folytatott tevékenysége jelentősnek minősíthető-e, a nemzeti felügyelet álláspontja lenne az irányadó
- a nemzeti felügyeletek az adott tagállam piaci viszonyainak, kockázatainak megítélése alapján javasolhatnák a II. pillér keretében többlet tőkekövetelmény előírását az országban működő csoporttag, illetve közvetetten az egész csoport számára.

4. Meg kell teremteni az EU szintű pénzügyi felügyeleti hatóság működésének alapjául szolgáló jogi háttérrel illetve tisztázni kell annak kapcsolatát az egyes tagállamok nemzeti szabályrendszereivel

A PSZÁF álláspontja szerint az EU szintű pénzügyi felügyeleti hatóság létrehozásának egyik legnagyobb akadálya a világos, egyértelmű jogi háttér hiánya. Az EU direktívái és rendeletei ugyan tartalmazzák a hitelintézetek, befektetési vállalkozások, biztosítók prudenciális szabályozásának és felügyeletének alapjait, ugyanakkor azok implementálása tagállamonként eltérő lehet például a nemzeti diszkréciók alkalmazásának következményeképpen. A direktívákban szereplő szabályok pedig gyakran csak elvi szintűek, amelyek tartalommal való megtöltése az egyes tagállamok szabályozó és felügyeleti hatóságainak feladata, így szintén tartalmazhat eltéréseket. A közös alapokat jelentő prudenciális előírások mellett ugyanakkor számos olyan terület van, amely nem került EU szinten egységesítésre, ellenben a pénzügyi szervezetek felügyelete során alapvető jelentősége van, mint például a gazdasági társaságokra, a csőd- és felszámolási eljárásra, az adózásra vagy a polgári jogra vonatkozó jogszabályok. Mindezek felvetik azt a kérdést, hogy egy EU szinten működő pénzügyi felügyeleti hatóság milyen alapokon felügyelje a pénzügyi csoportokat, milyen jogi háttérre alapozva foganatosítson ellenük szankciókat és azt hogyan kényszeríthesse ki. Az EU szintű pénzügyi felügyeleti hatóság létrehozását megelőzően ezért feltétlenül szükség van egy olyan jogi megalapozó munkára, amely előkészíti az intézmény működésének jogi háttérét.

5. Az EU szintű pénzügyi felügyeleti hatóság olyan szabályozási és felügyeleti eljárásokat dolgoz ki és alkalmaz, amelyek a nemzeti felügyeleti hatóságok számára is kötelezően vagy önkéntesen alkalmazandóak

A legfontosabb kihívás az EU pénzügyi felügyeletei számára egy olyan adatszolgáltatási rendszernek a kialakítása, amely a COREP-hez hasonlóan egységes szerkezetben és formátumban tartalmazza a pénzügyi szervezetek által a felügyeleti hatóságok számára küldendő információkat. Egy ilyen rendszer kialakítására azonban nem csak a hitelintézetek, hanem a más pénzügyi szektorban tevékenykedő intézmények számára is szükség lenne. Az egységes európai jelentőrendszer nem csak azért hasznos, mert tagállamonkénti összehasonlításra ad lehetőséget, hanem azért is, mert ez jelentősen csökkenti a felügyelt intézmények adatszolgáltatás miatt keletkező költségeit is. Az EU szintű pénzügyi felügyeleti hatóság amúgy is megfelelő válasz lenne a pénzügyi iparág által régóta szorgalmazott lead supervisor koncepció alkalmazásának kérésére, ennek egyik gyakorlati megvalósítását is jelentené az egységes jelentőrendszer kialakítása. Az ilyen adatszolgáltatási rendszer működtetésének elsődleges akadálya nem az informatikai feltételek biztosítása, hanem az, hogy a tagállamok számviteli előírásai között még mindig léteznek eltérések, így első

lépésként mindenképpen az adatszolgáltatás egységes számviteli alapjait kell megteremteni, ami lehet vagy az IFRS vagy annak egy pénzügyi szervezetekre való európai alkalmazása.

Az adatszolgáltatás mellett számtalan olyan terület van, amelyben egy EU szintű pénzügyi felügyelet egyfajta szakmai műhelyként funkcionálva közösen alkalmazható eljárásokat dolgozhatna ki, így hozzájárulhatna az európai felügyelés minőségének további javulásához és a konvergencia erősítéséhez. Az egyik legjelentősebb terület, ahol érdemi előrelépést lehetne elérni, a diverzifikációs hatások figyelembe vételére vonatkozó előírások kidolgozása és alkalmazása, hiszen míg a nemzeti felügyeletnek ennek elismerhetőségében korlátozottak, addig EU szintű felügyelés esetén a diverzifikációs hatások felmérése és elismerése sokkal hatékonyabban kezelhető. A diverzifikációs hatások eredménye a tőkekövetelményre elsősorban a működési kockázat tőkekövetelményének a számítása során jelentkezik, de valamennyi egyéb kockázati típus esetében jelen van.

5. Az egész Európai Unióra, vagy annak nagy részére kiterjedő tevékenységet végző – olykor nem tagállami kötődésű – szervezetek megjelenése kihívást jelent a pénzügyi felügyelés hagyományos, rendszerint nemzeti keretek között működő modellje számára. Az ilyen helyzetek kezelésében is nagy segítséget jelentene az egységes európai felügyelet.

A Target-2 Securities (T2S) az EKB kezdeményezésére elindított projekt, amelynek célja, hogy 2013-tól minden euróban denominált értékpapírra vonatkozó tőkepiaci ügylet teljesítése ('settlement') ebben a rendszerben történjen, s a piaci szereplőknek ne kelljen 27 tagállam központi értéktárában számlát vezetniük és az ügyletek fedezetét is központilag kezelhessék ('central asset/liquidity pool'). A T2S egy technikai platform, amelynek működtetését négy jegybank végzi majd, de a felügyelése – a rendszer szupranacionális létrehozatala és működése folytán – nem kezelhető nemzeti keretek között. Egy egységes európai felügyelet megoldaná ezt a kérdést és minden későbbi hasonló kezdeményezés kapcsán kézenfekvő megoldást nyújtana az uniós szintű felügyelésre.

6. A pénzügyi szektor szereplői közötti bizalmatlanság feloldására és a partnerkockázat hatékonyabb kezelésére - hasonlóan az euró zóna bankközi hiteleinek központi garantálásához – a tőkepiaci elszámolásokban európai szintű központi szerződő felet (CCP) indokolt létrehozni.

Ez az intézmény lenne minden tőkepiaci tranzakcióban az elszámolások teljesítési kockázatának a viselője. Tekintettel arra, hogy folyik egy nagy projekt az EU-ban az értékpapírügyletek teljesítésének központi technikai lebonyolítására (T2S), ésszerű lenne az európai CCP-t ennek bázisára alapozni. Az ECB-nél működik a pénzforgalom lebonyolítására szolgáló Target 2 rendszer, az értékpapír ügyletek teljesítéséhez központilag itt tárolják az értékpapírokat; így ésszerű, hogy ehhez a rendszerhez kapcsolódjon ez európai CCP.

A szóban forgó központi szerződő fél – a piaci CCP-éknél megfigyelhető evolúciós folyamatot követve – első fázisban csak az értékpapírügyleteket garantálná, majd később a kevésbé homogén és komplexebb termékeket is (pl. derivatív ügyletek²).

Ennek az intézménynek a felügyeletét is az EU szintű felügyeleti hatóság látná el, nemzeti szinten történő felügyelése célszerűtlen és szinte kivitelezhetetlen lenne.

²

III. Egyéb felmerülő kérdések

1. Meg kell vizsgálni egy esetleges EU szintű betétbiztosítási rendszer felállításának a lehetőségét

A jelenlegi pénzügyi válság is azt mutatja, hogy a betétbiztosítás komoly versenybefolyásoló tényező. A magasabb összegű betétbiztosítás mellett működő hitelintézetek versenyelőnyt élveznek más vetélytársaikhoz képest. A betétbiztosítási direktíva ugyan megadja az egyes tagállamok betétvédelmi rendszereire vonatkozó minimum követelményeket, ugyanakkor a tényleges betétbiztosítási szint országoként lényegesen eltér. Az egységes belső piac egészséges működését egyértelműen károsan befolyásolja ez a versenytorzító hatás, ezért meg kell vizsgálni annak a lehetőségét, hogy létrehozható-e egy EU szintű betétbiztosítási rendszer, vagy, hogy a jelenlegi betétbiztosítási direktíva átalakítható-e maximum harmonizációs kötelezettség alá tartozó előírássá.

2. Meg kell határozni az EU szintű pénzügyi felügyeleti hatóság és az EKB valamint a tagállamok jegybankjai közötti viszonyt

A jegybankok számos szerepet betöltenek a bankfelügyelés területén, elsősorban a likviditásra, pénzforgalomra és a lender of last resort funkcióra összpontosítva. Egy EU szintű pénzügyi felügyeleti hatóság esetében nem kerülhető meg annak rögzítése, hogy hogyan működhet együtt hatékonyan az EU szintű pénzügyi felügyelet az EKB-val és a jegybankokkal mind normál körülmények mind válsághelyzet esetén. Célszerűnek tűnik ezért, hogy ezeket a kapcsolatokat és feladatmegosztásokat egy valamennyi érintettre kiterjedő multilaterális MoU foglalja össze.

3. Mi legyen a szerepe a továbbiakban a Lámfalussy folyamat keretében létrehozott harmadik szintű bizottságoknak?

Az EU szintű pénzügyi hatóság egyik fontos küldetése a felügyeleti és szabályozási konvergencia erősítése az EU-ban. Bár ez részben átfedésben van a harmadik szintű bizottságok jelenlegi feladataival is, lényeges eltérés van a felügyelt intézményi kör tekintetében. Míg az EU szintű felügyelet csak az egyszerre több tagállamban tevékenykedő pénzügyi csoportok prudenciális felügyeletét végezné, addig a nemzeti felügyeletek egyrészt piacfelügyeleti funkciókat látnának el, másrészt továbbra is felelősek maradnának a kizárólag nemzeti keretek között tevékenykedő pénzügyi szervezetekért. Ennek következtében elképzelhető egy olyan struktúra is, amelyben egymás mellett működnek a tagállamok felügyeleti hatóságai által finanszírozott harmadik szintű bizottságok valamint az EU forrásból működtetett pénzügyi felügyelet.

4. Ki kell dolgozni a válságkezelés és a válsághelyzet pénzügyi tehermegosztási rendszerét

A válságkezelés több szempontból is különbözik a normál felügyelési tevékenységtől, több szereplő bevonására van szükség, speciális szakértelmet igényel, gyors és határozott lépésekre van szükség stb. Mindezeknek az igényeknek egy EU szintű pénzügyi felügyelet jobban meg tud felelni, hiszen például csökken az egyeztetésekbe bevonandó szereplők száma, gyorsabb egyeztetési eljárásokra van lehetőség, és az egyes tagállamokban szerzett válságkezelési

tapasztalatok is összeadódnak. A felügyelésnek a nemzeti keretéről EU szintre való emelése azonban felveti a válságok pénzügyi kezelésének problémáját. Mivel a tagállamok önmagukban nem lennének felelősek az adott pénzügyi csoport felügyeletéért, ezért nem tűnik indokoltnak, hogy anyagi forrásokat biztosítsanak a válság rendezésére. Ugyanakkor a pénzügyi csoport válsága érinti a tagállamok betéteseit, gazdasági szereplőit, így a nemzeti érdekek mindenképpen azt igénylik, hogy a válság, rendezésre kerüljön. Részben megoldást jelenthetne erre egy EU szintű válságkezelési alaphoz létrehozása, de a jövőben sem zárható ki annak szükségessége, hogy a válság megoldásában leginkább érdekelt tagállamok önállóan is részt vegyenek az anyagi erőforrások előteremtésében.

Nem kerülhető meg az a kérdés sem, hogy a hitelintézetek felszámolásával foglalkozó direktíva jelen formájában nem alkalmas arra, hogy biztosítsa azt, hogy egy egyszerre több tagállamban tevékenykedő pénzügyi csoport felszámolása esetén a betétesek és a hitelezők valamennyi tagállamban egységes elbírálás alá esnek. Ennek eléréséhez mindenképpen szükség lenne egy, a pénzügyi szervezetekre érvényes, EU szintű felszámolási eljárás kialakítására.